

Nádsszegi

HírHARANG

Július 2020, XVI. évfolyam, 1. szám

www.trstice.sk**Juhos Ferdinánd
fotográfus élete**

16. old.

**Trianon 100
megemlékezés**

24. old.

**Szent István
Napok**

28. old.

Tisztelt lakosok, kedves nádsszegiek!

Kacz Éva, Nádsszeg polgármestere

Hosszú kényszerszünet után foghatják újra kezükbe a Hírharangot. Sok minden történt ez alatt a pár hónap alatt, fenekestül fordult fel velünk a világ, szó szerint az egész világ! A húsvéti szám már csaknem kész volt, írtunk a tanítónapról, megemlékeztünk március 15-ről és a kitelepítések emléknapijáról. Az országgyűlési választások után pedig jött a hír: iskolák,

óvodák zártak be, templomok, munkahelyek és mi minden még! Ilyen helyzetre csak a háborút megélt időseink emlékezhettek, a helyzet mindannyiunknak feladta a leckét. Hiszen, az már a vég kezdete kell, hogy legyen, ha becsuknak az iskolák, a templomok és a kocsmák.

Aztán a fokozatos rémhírterjesztés kifulladt. Az ember adaptálódik a vészhelyzetre is, és egy

idő után már nem olyan érzékeny az ingerküszöb, nem kapja fel a fejét a legújabb vész (ál)hírek hallatán. Talán mostanra visszatérhetünk a régi életünkhöz, munkahelyre, iskolába és igen, a kocsmába. És hogy a régi életünk vajon a régi életünk e, és megtanultuk-e a leckét, amit a természet feladott? Ezt mindenkinek egyedül kell eldöntenie. Amire viszont a vírushelyzet

kétségkívül rámutatott, az a biztonság elviselhetetlen törékenysége. Amit ma biztosnak érzünk, egészség, anyagi biztonság, támogatás, az holnap semmivé lehet egy csapásra. Ezért próbáljunk meg úgy élni, hogy hasznára legyünk a körülöttünk élőknek, közösségünknek. Hogy jót és szépet vigyünk egymás életébe. Bánjunk úgy embertársainkkal, ahogy

velünk szeretnénk, ha bánnának, a legfőbb Krisztusi parancs szól így. Mégis itt kezdődik és végződik az élet. Mert a végelszámolásnál már csak az marad, hogy mennyire tettük jól a dolgunkat és csak az lesz fontos, amit másokért tettünk. Kívánok minden kedves nádszegi lakosnak vírusmentes, nyugodt nyarat családjaik és barátaik körében!

Vážení obyvatelia, milí Trstičania!

Eva Kaczová, starostka obce Trstice

Po dlhej vynútenej pauze môžete držať vo svojich rukách nové vydanie nášho obecného časopisu Hírharang. Dosť sa udialo počas posledných mesiacov, otočil sa s nami svet, doslova celý svet! Veľkonočné vydanie už bolo takmer hotové, zamerali sme sa na deň učiteľov, spomenuli sme pamätný deň vystahovalcov, ale aj 15. marec. Potom prišla správa, že školy, škôlky, kostoly zavreli svoje dvere, spolu s pracoviskami a so všetkým možným. Takéto dianie si pamätajú len tí naši najstarší pamätníci, ktorí prežili vojnové časy, preto tieto udalosti dali zabráť každému z nás! Veď to musí byť začiatok konca, keď sa zavru školy, kostoly a krčmy!

A potom sa situácia pozvolne uvoľňovala. Človek sa adaptuje aj tým najhorším podmienkam, a s odstupom času už nereaguje ani na najhroznejšie (polo)pravdy. Možno teraz sa už môžeme vrátiť k našim bežným životom, pracoviskám, školám, a áno, aj ku krčmám. Či náš bežný život je ten náš starý, a či sme sa naučili domácu úlohu, ukáže len čas. To sa musí každý za seba rozhodnúť.

Na čo však pandémia bez pochyby poukázala, je nezniesiteľná krehkosť bezpečia. Čo dnes považujeme za absolútne samozrejmé, zajtra nemusí byť pravda. Naše zdravie, finančné zabezpečenie, podpora

od rodiny alebo od širšieho okolia, zajtra sa môže rozplynúť úplne beznádejne. Preto skúsme žiť tak, aby sme prinášali radosť do života iných, a vzájomne do životov dobro a krásu. Chovajme sa tak jeden k druhému, ako by sme chceli, aby sa k nám správali, je to najdôležitejšie Kristove prikázanie. Lebo v konečnom dôsledku dôležité je len to, čo po sebe necháme. Či sme obstáli v našich životných úlohách, či sme boli užitoční, nápomocní, či sme konali v záujme dobra.

Každému milému obyvateľovi Trstíc prajem nádherné letné obdobie bez vírusov v okruhu rodiny a priateľov.

Nádszegi adófizetés egykor és most

Kacz Éva

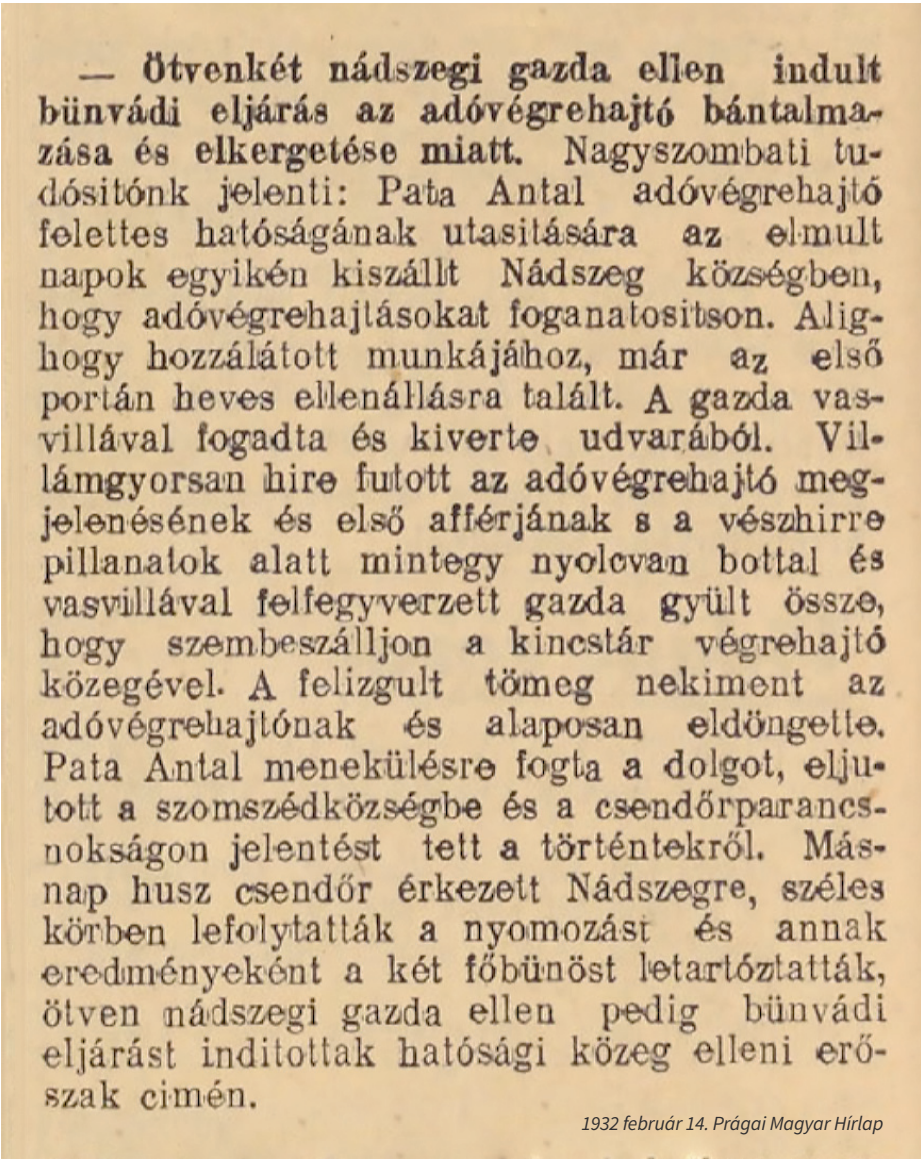
„Ezen a világon semmi sem biztos, csak a halál és az adó.”

(Benjamin Franklin)

Aszemlemességéről és élelátásáról ismert kiváló feltalálónak és államférfinak, Benjamin Franklinnek ítéli a köztudat a fent említett sziporkát. Ez azonban nem tőle származik, hanem ha hinni lehet az irodalom kutatóinak, egy bizonyos Christopher Bullock vetette papírra még 1716-ban. Persze, könnyen meglehet, hogy a közkeletű bölcességet maga Bullock is úgy hallotta, vagy olvasta valahol, hiszen az adók fogalma, használata egészen az ókorra vezethető vissza.

Az adó, egyszerűen megfogalmazva egy adott közösség tagjai által kötelezően fizetendő hozzájárulás a közös célok megvalósításához. Január 1-től életbe lépett Nádszegen is a módosított adóilletékekről szóló általános érvényű rendelet, amely megemelte az adóilletékek és a szemétilleték összegét. Adót emelni sosem népszerű politikailag, ám bízom benne, hogy ha elmondjuk mit miért teszünk, összehasonlíttuk a környező falvak illétékeivel, a közösség megérti, ha nem is szereti majd a megnövekedett fizetnivalót.

Az önkormányzatok finanszírozása nagyon összetett folyamat, az anyagi keretünk egy része a pénzügyminisztériumtól folyik be, a másik része pedig a helyi adókból és illétékekből. A helyi adókat és illétékeket Önök, nádszegiek „dobják össze” arra, amit közösen használunk. Sokszor hallom, hogy ebben a faluban milyen szépek az utcák, újra van aszfaltozva minden, a másik községben szépek a játszóterek, a harmadikban pedig dübörög a kulturális élet, nevesebbnél nevesebb előadót sikerül meghívni. Ha az eredmények mögött utána nézünk annak is, hogy hol mennyi a helyi adók összege és azt hasonlítani a nádszegi adóilletékekhez, megdöbbenünk. Vegyünk sorra most 3 tényezőt. Az első az adónemek magassága a környék-

beli falvakhoz képest, a második tényező a község kintlevőségei, a harmadik pedig a bevezetett intézkedések 2020-ban. Az ingatlanadó a következő adónemeket foglalja magába: telek- és földadó,

építményadó és lakásadó. Lássuk először a telek- és földadót. Nádszegen a termőföld adója hosszú évekre visszanyúlóan 21,89 EUR/ha volt. Mikor elkezdtek elemezni a környező falvak kivetett adóit,

megdöbbenéssel tapasztaltuk, hogy Királyréven kívül, ahol ez az érték a 2019-es évben 26,87 EUR/ha volt, a környező falvak mind magasabb értékkel dolgoztak. Például Felsőszeliben 29 EUR/ha, Tallóson 43,60 EUR/ha, Vezekényen 48,695 EUR/ha, Pereden 32 EUR/ha, Zsigárdon 34 EUR/ha a termőföld adója. Nádszegen ezt az adónemet a környező (és Nádszeggel összehasonlítható falvak) mintájára a képviselőtestület 31,28 EUR/ha-ra emelte.

Az építményadó tárgyai többek között a lakóépületek, mezőgazdasági épületek, ipari épületek és egyéb vállalkozói tevékenységet szolgáló épületek. Az építményadó adóalapját a beépített terület m²-ben megadott területe határozza meg. Lássuk itt is a számokat. A magáncélra használt épületek adója 0,05 EUR/m² volt. Ez azt jelentette, hogy egy 150m²-es ház építményadója 7,50 EUR-t tett ki egy évben. Ez az összeg 2020-tól Nádszegen 0,08 EUR/m² lett, ami ugyanekkora ház esetében 12 EUR-t tesz ki. Az ipari és vállalkozói célra kihasználható épületek esetében ez az emelkedés lényegesebb volt, hiszen ezek az építmények hasznát hoznak tulajdonosainak, vállalkozói célra használják őket. A mezőgazdasági építmények esetében ez 0,05 EUR/m²-ről 0,15 EUR/m²-re emelkedett. Ez egy 1000 m²-es hangár, istálló esetében 50 EUR-ról 150 EUR-ra növekedett. Egyéb vállalkozói célra használt épületek esetében pedig 0,33 EUR-ról emelkedett 0,8 EUR/m²-re. Ugyanilyen 1000 m²-es raktár, irodák, más vállalkozói célra használt épületek esetében az összeg 330 EUR-ról 800 EUR-ra változik.

Most nézzünk körül a környező falvakban, hogy ezek az összegek mekkorák a szomszédoknál. Az építményadó Eperjesen kívül (0,056 EUR/m²) az összes környező községben magasabb volt már évekkel az általunk bevezetett változás előtt. Így Királyrév 0,08 EUR/m², Tallós 0,09 EUR/m², Vezekény 0,076 EUR/m², Nyárasd 0,07 EUR/m², Pered 0,08 EUR/m², Zsigárd 0,09 EUR/m² összegeket állapított meg az építményadók értékére.

Ami a mezőgazdasági építmények adóját illeti, Nádszegnél kevesebb az adó Eperjesen (0,056 EUR/m²), Királyrévben (0,1 EUR/m²) és Vezekényen (0,091 EUR/m²), de magasabb Tallóson (0,17 EUR/m²), Pereden (0,15 EUR/m²) és Zsigárdon (2,0 EUR/m²). A vállalkozói célra használt építmények adója meglehetősen egyöntetű a környéken: 0,8 EUR/m² adóval dolgozik a környező települések közül szinte mindegyik.

Jelentős változás állt be a szemétteltek díjával kapcsolatban is. A szemétteltek megállapításakor szem előtt kell tartani, hogy egy községnek nullszaldósnak kell lennie a hulladékgazdálkodást illetően, vagyis nem nyerhet rajta, de nem is támogathatja. Az utóbbi évek szigorításai után komoly büntetést kockáztat az a község, amely ezt az irányelvet nem követi. Nádszegen a szemétteltek díja 14,93 EUR volt. Az összegből is látszik, hogy ez olyan összeg, amely az euró és a szlovák korona átváltásakor (2009-ben) a pontos 450,- szlovák korona értéket képviselte. Ez az összeg tehát már minimum 10 éve nem változott,

és egyáltalán nem reagált a hulladékgazdálkodásban lezajlott változásokra. Ma már az átvétohelyen nem fizetnek a leadott papírért a papírgyűjtésen, hanem a községnek kell elszállítania és kifizetnie 12 EUR/tonna. Ugyanez érvényes az üvegre és a textilre. Másrészt, ha nem szeparálunk, akkor az év végi kiszelektált szemét százaléka lesz kevesebb, így kerülhetünk egy sokkal drágább árkategóriába a hulladéklerakásnál. Nádszegen a szemétteltek 23 EUR-ra változott a fent említett változások fényében. Lássunk itt is egy áttekintést, hogy hol mennyi a szemétteltek a környéken. Ki mennyiből tudja megoldani. A környéken a legalacsonyabb szeméttelteké Vásáruhnak és Nyárasdnak van: 22 EUR. Őket követjük mi 23 EUR-val, majd Ekecs és Vezekény 25 EUR-val, Alsószeli 27 EUR, Zsigárd 29 EUR, Királyrév és Tallós 30 EUR, Felsőszeli 35 EUR összegekkel.

Jöjjön most pár számszerű adat a kintlevőségekről. 2016-ban a községnek már 66 606 EUR-ra rúgott a kintlevősége adóhátralékból és a szemétteltek elmaradásából. Ez a szám 2019-re, 3 év alatt 78 657 EUR-ra nőtte ki magát. Tehát annak ellenére, hogy Nádszegen nagyon alacsonyan voltak az adók megállapítva, a szemétteltek nem reagált a változásokra, a kintlevőségek elérték csaknem a 80 000 EUR-t. Így nem csak sokkal kevesebb bevétele volt a községnek az adókból, mint a környező falvaknak, még a befizetendő összegek sem kerültek sok esetben befizetésre.

A sok szám és adat után, próbáljuk meg levonni a tanulságokat. Elsősorban tényleg megállapíthatjuk, hogy bár az adónemek magasabbak lettek, mint megszokhattuk, nem magasabbak, mint a környékbeli falvakban. Ha működő községi rendszerre, szép aszfaltozott utcákra, új lakónegyedekre, parkokra, játszóterekre vágyunk, mindannyiunk hozzájárulására szükség van. Ezért mindenkinek, aki rendezte az előző évek elmaradását, tiszta szívből és hálával megköszönöm, hogy ezt megtette. Azoknak, akiknek nem kellett az előző éveket rendezniük, még inkább köszönöm, hiszen nélkülük már nem működhetek volna a szolgáltatások a községben. Az új matricás rendszernek köszönhetően ma elmondhatjuk, hogy Nádszeg község 1500 háztartásából több, mint 1400 háztartás teljesítette a kötelességét, rendezte adósságát és ez nagy büszkeségre és reményre ad okot a jövőt illetően. Köszönöm mindannyiuknak!

„Csak úgy kikisértük, kérem, a végrehajtó urat a falu végire“

**Nádszegi legények bünpere a pozsonyi kerületi bíróságon
Az egyik vádlott begyalogolt a főtárgyalásra, mert nem volt pénze vonatra – Korkép 1933-ból**

Pozsony, február 8. (Pozsonyi szerkesztőségünkől.) Nádszegi magyar legények ülnek a vádlottak padján. Nagy a büntük: Tettleg bántalmazták a végrehajtót, aki valami adóügyben jött a csendes Nádszegre, hogy foglalatást vezessen egy kisgazda ellen.

Az államügyész hatóság elleni erőszak bűntettével vádol tizenkilenc nádszegi legényt. A vádlottak padján azonban csak öten ülnek: Keszi György, Pálfi Imre, Kovács Lajos, Gombos Ferenc és Szafrics Géza. A többiek nem jöttek el. Polák tanácselnök kérde, hogy miért. — Még enni sincs ma az embereknek a falun, — mondja keserűen az egyik vádlott. — Nemhogy még vonatra való pénze legyen.

És valóban, az egyik vádlott, a 42 éves Gombos Ferenc, aki a legénysorból kinőtt már és inkább agglegénynek számít, **gyalogszerrel jött be a pozsonyi főtárgyalásra.**

Nagy butyor van a hóna alatt, azzal lép a főtárgyalási terembe. A csizmáján még az otthoni agyagos sár. Nem tréfa dolog a Galánta melletti Nádszegről egy bírósági főtárgyalásra bekunco-rogni gyalog. Gombos Ferenc is tudta ezt és alaposan fölkeszült az utra, amely toronyiránt is van vagy hatvan kilométer. Magával hozta egész cókmozóját: a butyorban kés, villa, tányér, ruhanemű.

— Hát mikor indult maga utra? — kérdik a folyosón a sorjára várakozó Gombost.

— Két héttel ezelőtt...

— ? —

— Igen, két héttel ezelőtt. Munka nincs most téten. Kereset nincs. Kötörő napszámos-ember vagyok kérem és hát csak **elkocogtam egy-egy kis pihenővel a pozsonyi tárgyalásra...**

Utakozban akadtak jó emberek, akik enni adtak...

Már szólítják őket a terembe. A vád úgy szól, hogy 1932. január 27-én, tehát egy évvel ezelőtt Patta Antalt, a galántai adóhivatal végrehajtóját, aki Juhos György kisgazdához és

bognármesterhez jött foglalni, ebben megakadályozták, tettleg bántalmazták, meglökdösték és a falu határáig kergették.

— Mi csak „kikisértük“ őt a falu határába — vallják a vádlottak. — Mi nem akaruk őt komolyan megbántani.

A végrehajtó — fiatal, tejfölösszájú legényke — egy községi esküdt kíséretében jelent meg Juhos György házában, ahol nemleges jegyzőkönyvet vett fel, mert nem volt mit lefoglalni. Ennek ellenére a faluban futótüzként terjedt el a foglalás híre. Még az elemi iskolás gyermekeket is összehűsítették. Összejött vagy háromszáz ember. Es másnap folytatódott a „balhé“ a községi jegyző, Prónay Sándor hivatalos helyiségében, ahol a kihallgatást foganatosítani akaró Hybásek Ferenc csendőrőrmestert egynéhányan — így Gombos is — tettleg bántalmazta: megrugta, amikor ki akarta hallgatni.

Általános derűtséget keltett a vádlottak ama védekezése, hogy előzőleg, január 24-én kommunista gyűlés volt Nádszegen és a szónok, Tóth János, aki szintén a vádlottak között van, de nem jelent meg — azt hirdette, hogy „genfi törvény van róla, hogy az adóvégrehajtót ki szabad kergetni a faluból.“ És ők ezt meg is tették. A falu határától 300 lépésnyire „tessékelték“ a végrehajtót...

A bíróság Keszi Györgyöt feltételesen hatheti fogházra, Kovács Lajost 2 hónapi fogházra, Gombos Ferencet öthónapi fogházra, Szafrics Gézát feltételesen kétheti fogházra ítélte, míg Pálfi Imrét, aki igazolta, hogy a „fordalom“ napján Galántán járt és csak délután két órakor tért haza, felmentették. A meg nem jelent vádlottak felett is ítéleztek és közülük

kettőt felmentettek, tizenkettőt pedig szintén két héttől öt hónapig tartó fogházbüntetéssel sújtottak.

Stolz dr. államügyész három napi megmondási időt kért, Spiegel Béla dr. védő Gombos és Kovács elítélése miatt fellebbezett.

Ain Karim – a szolgáló szeretet városa

Elek László atya

Ain Karim, (az elnevezés értelmezése magyarul azt jelenti, hogy „a szőlő-hegy forrása”, mai nevén Ein Kerem) mindössze hét és fél kilométerre található Jeruzsálemtől délnyugatra. Itt található a Mária látogatása-templom, valamint a Keresztelő Szent János születése-templom is. Lakosainak száma kb. 2 000-re tehető, ami az ókorban jelentősen kisebb volt. Ebben a városkában lakott Erzsébet, Szűz Mária idősebb rokona, aki várandós volt a későbbi Keresztelő Szent Jánossal. Miért rovom papírra ezeket a sorokat? Azért, mert július elején emlékezünk meg arról az ünnepről, melyet úgy nevezünk, hogy Szűz Mária látogatása Erzsébetnél, vagy pedig népiesen, Sarlós Boldogasszony. Ünnepünk kapcsán kívánok pár gondolatot megosztani a kedves olvasókkal a szolgáló szeretetről.

Miért is ment Szűz Mária Ain Karimba? Azért, hogy szolgáljon. Erzsébet, aki valószínűleg

rés, hogy kit is hord méhében. Ennek a csodálatos felismerésnek volt következménye a szolgáló szeretetben való megnyilvánulás Erzsébet irányában. A Szűzanya cselekvőkészsége legyen mozgató ereje a bennünk szunnyadó energiáknak is!

Ha visszatekintünk az elmúlt pár hónap történéseire, többek között a koronavírus terjedése elleni küzdelmünkre, a válságos helyzet kezelésére, akkor szinte kibontakozik előttünk a szolgáló szeretet lehetőségeinek tárháza. Gondoljunk legelőször is azokra, akik az egészségügyben tevékenykednek. Orvosokra, nővérekre, ápolókra, mentőökre, gyógyszerészekre, kutatókra. Mennyi veszélynek voltak és vannak kitéve napi tevékenységük következtében, és mégis vállalják a helytállást, hogy szolgáló szeretetük által mindnyájan megérezzük Isten gondviselő jóságát. Továbbá az üzletekben dolgozókra, akik, emberek tömegeit igyekszenek kiszolgálni, hogy a szükséges életfeltételek a családi otthonokban biztosítva legyenek az ott élők részére. Az energiaipar munkásaira, akik a villany-, gáz-, vízszolgáltatást biztosítják számunkra. A postai és a tömegtájékoztatás szolgáltatásában szerepet vállalókra, akik által híreket kapunk a különféle történetekről és mindannyinkat érintő felhívásokról. Nem feledkezhetünk meg az idősek otthonában tevékenykedők felelősségteljes munkájáról sem, akik a rászoruló embertársaknak nyújtott szolgáló szeretet által Isten jelenlétéről tanúskodnak az emberi lét minden időszakában. És itt vannak a pedagógusaink! Oktató és nevelő szerepvállalásuk, sajnos, néha szülői háttér nélküli! Mégis hangyaszorgalommal végzik napi tevékenységüket az ifjúság érdekében. Milyen nagy szolgáló szeretettel igyekeztek kapcsolatban maradni diákjaikkal az online oktatás lehetőségeit felhasználva. Nagyon nagy felelősség hárult és továbbá is hárul a közigazgatásban tevékenykedőkre az állami hivatalok legmagasabb szintjén posztolóktól kezdve a községeket irányító önkormányzatokig. Lélekben mondjunk köszönetet azok tevékenységéért, akik községünkben, Nádszegen, a vírus hullám kirobbanásakor, szájmaszkokat varrtak és hordtak szét a község lakosainak, hogy védekezni tudjanak a fertőzés ellen. Említésre

méltó azok tevékenysége is, akik bevásárlást vállaltak elsősorban az idősek, vagy pedig más okból kifolyólag otthonukat elhagyni nem tudók részére. Felsorolásomat bizonyára még tovább lehetne folytatni, hiszen szinte végeláthatatlan az a sok-sok tevékenység, amelyek kapcsán nyilvánvalóvá válik a szolgáló szeretet csodálatos ajándéka, melynek mindnyájan részesei vagyunk, csak fel kell ismernünk és használnunk kell embertársaink javára, miként azt felismerte és használta a Boldogságos Szűzanya. A keresztény ember Krisztust hordozza lelkében, ezért kell élnie a szolgáló szeretet lehetőségével! Rohanó élettempónk ellenére is érzékenyen kell reagálnunk a szükségét szenvedők problémáira, különben megfosztjuk önmagunkat nemcsak a keresztény lelkülettől, hanem még az emberségtől is. A Szűzanya közbenjárása által Isten áldása legyen osztályrészünk a jóban való kitartásért.

Anyák napjára

Kacz Éva

Minden évben van egy kedves nap, amiről sohasem feledkezhetünk meg. Május első vasárnapján az édesanyákat ünnepeljük. Anya, mama – ezek azok a csodálatos szavak, amit életünkben elsőként kimondunk. Gyermek és felnőtt szívében az édesanya különleges helyet foglal el. Ő az, aki számára kortól függetlenül mindig mi, a gyermekei vagyunk a legfontosabbak, Ő az, akivel örömmel,

bánatunkat mindig megoszthatjuk, akiben mindig bízhatunk. Ő az a személy, aki minden körülmények között képes összetartani a családot, akinek jelenléte, gondoskodása életünk fontos része, aki aggódik miattunk, aki őszintén örül sikereinknek, és akihez mindig visszatérhetünk.

Isten éltesen minden anyát!

Benedek Elek

A LEGSZEBB

Anyai szívnek, anyai szemnek
Az ő gyermeke látszik legszebbnek,
Így volt ez mindig és így is marad,
Ez a világ akármerre halad.

Iskola a koronavírus ideje alatt

Szarka Zsuzsanna

Népművészeti kiállítás az iskola folyosóján

Ha kicsit mélyrehatóan visszatekintünk a történelmi időszakokra és visszaemlékezünk apáink, nagyszüleink elbeszéléseire, rájövünk, hogy minden generációnak jutott valami váratlan, sok esetben borzasztó esemény, amely próbára tette a családok életét.

A mi generációnknak és a gyerekeinknek a COVID-19 vírus fertőzése jutott. A bizonytalanság és a riogatások ellenére aránylag rugalmasan és jó ütemben át tudtuk állni a távoktatásra.

Az alsó tagozaton nagyon jól működött a már régebben használt Messenger kapcsolattartás, volt, aki a ZOOM applikációt is bevállalta, és néhány tanulónál alkalmazni kellett a papír alapú feladatlapokat is. Azt gondolom, nyíltan kimondhatjuk, hogy erre a szituációra nem voltunk felkészülve. Olyan kategóriákban kellett gondolkodni, mint hány számítógép van egy-egy családban? Milyen erősségű az internet? Ha csak egy laptop van a családban, ki használja először, melyik gyerek? Melyik napszakban lehet online órát tartani, ha a kisdíáknak

segítségre van szüksége, ki segít? Újabb és újabb szituációk jöttek, amelyekre gyorsan meg kellett találni a választ.

A felső tagozat a Zborovňa-t, a Bez kriedy-t, a ZOOM applikációt, a Messengert, az írásbeli írására a Redmentát használta. Természetesen működött a papíralapú munkafüzet is.

Közben folyamatosan jöttek a minisztériumi rendelkezések, újabb és újabb útmutatásokkal a helyzet oldására.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani minden kedves szülőnek, aki odafigyeléssel és rendszeresen segítette gyermekét a távoktatásban és kellő komolysággal kezelte a helyzetet. Amikor egyértelművé vált, hogy június elsejétől visszajöhetnek diákjaink az 1-5. évfolyamba, a sok óvintézkedés mellett örömkünkre szolgált, hogy diákjaink 82% visszatért az iskolapadba.

Június 22-től ismét többen lettünk, a 8. és 9. évfolyamok az osztályfőnökök vezetésével készülődtek a ballagásra.

A 6. és 7. évfolyam kicsit lazábban volt jelen az utolsó héten, ők a bizonyítványosztásra fókuszáltak.

Nagyon sajnáltuk azt a sok-sok versenyt és pályázatot, amelyen minden évben tanulóink részt vállaltak, most minden elmaradt. Mint ahogy a tanfolyamok, kirándulások, exkurziók is. Az utolsó pillanatban viszont lehetőség nyílt arra, hogy megszervezzük az élő ballagást – az óvodában és az iskolában is. Ennek a ballagó diákok, a szülők és mi is különösen örültünk.

Az üres iskola épülete arra adott lehetőséget, hogy elvégezzük a nyárra tervezett karbantartási és felújítási munkálatokat:

- elkészült az iskola belső udvarában az esőelvezető járda,
- kicseréltük a tornaterem kanalizációját,
- elkészült az iskolában egy állandó népművészeti kiállítás,
- megújult az iskolai könyvtár,
- a helyettes és a titkárnő irodája ki lett meszelve,
- udvari ugróiskolákat festettünk a tanulók szabadtéri tartózkodásához,
- szabadtéri erősítőgépek kerültek felszerelésre.

Köszönöm szépen polgármester asszonyunk, Kacz Éva támogatását, a községi hivatal alkalmazottainak munkáját, a beszállítók és a magánvállalkozók segítségét. A koronavírus időszaka megtanított bennünket arra, hogy vigyázzunk értékeinkre, kreatívan álljunk az új helyzetekhez és becsüljük meg egymás munkáját.

Köszönöm iskolánk minden alkalmazottjának a szorgalmas és rugalmas munkavégzést ebben a kaotikus időszakban. Az elkövetkező nyári szünetre jó pihenést kívánok mindenkinek!

A megújult könyvtár bejárata és hangulatos beltere

"A magyar nyelvért" Almási Mária Emlékdíj

Különleges felajánlással kereste meg iskolánkat 2012-ben a XI. kerületi Újbuda egyik képviselője, Sass Szilárd úr. Nem kis pénzjutalmat kap az a ballagó diák (pontosan 100.000,- Ft-t), aki a magyar nyelv területén kimagasló verseny-eredményt ért el, és további tanulmányait gimnáziumban vagy középiskolában kívánja folytatni. A díj Almási Máriáról, iskolánk volt pedagógusáról kapta a nevet, aki több mint 50 éven keresztül magyar nyelv és irodalmat tanított a Nádszegi alapiskolában. A díjat minden évben a magyar szakos pedagógusok javaslatára a tantestület ítéli oda. A díjat először 2013-ban lehetett elnyerni.

Eddigi díjazott tanulóink:

2013 – Menyhárt Máté
2014 – Sándor Dominika
2015 – Menyhárt Sára
2016 – Csóka Zsófia

2017 – Kollárovics Zsófia
2018 – Menyhárt Márton
2019 – Alföldi Dóra
2020 – Kollárovics Tünde

„A magyar nyelvért” Almási Mária Emlékdíj az iskolai ballagáson, Sass Szilárd úr közreműködésével került átadásra. Gratulálunk

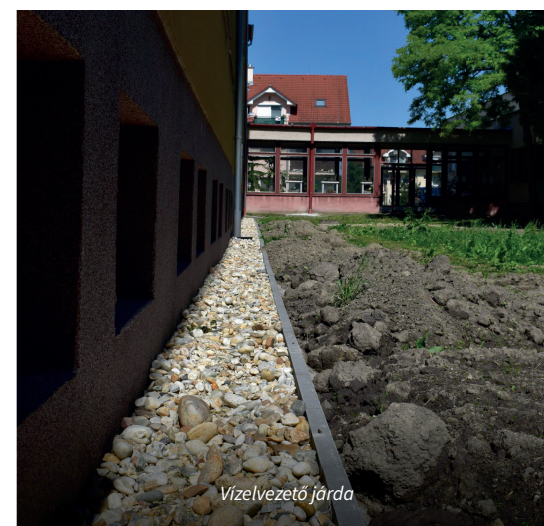
Kollárovics Tündének az elismeréshez, s köszönjük neki iskolánk hírnevének öregbítését a különböző tanulmányi versenyeken.

Színes aszfaltfestés az udvaron

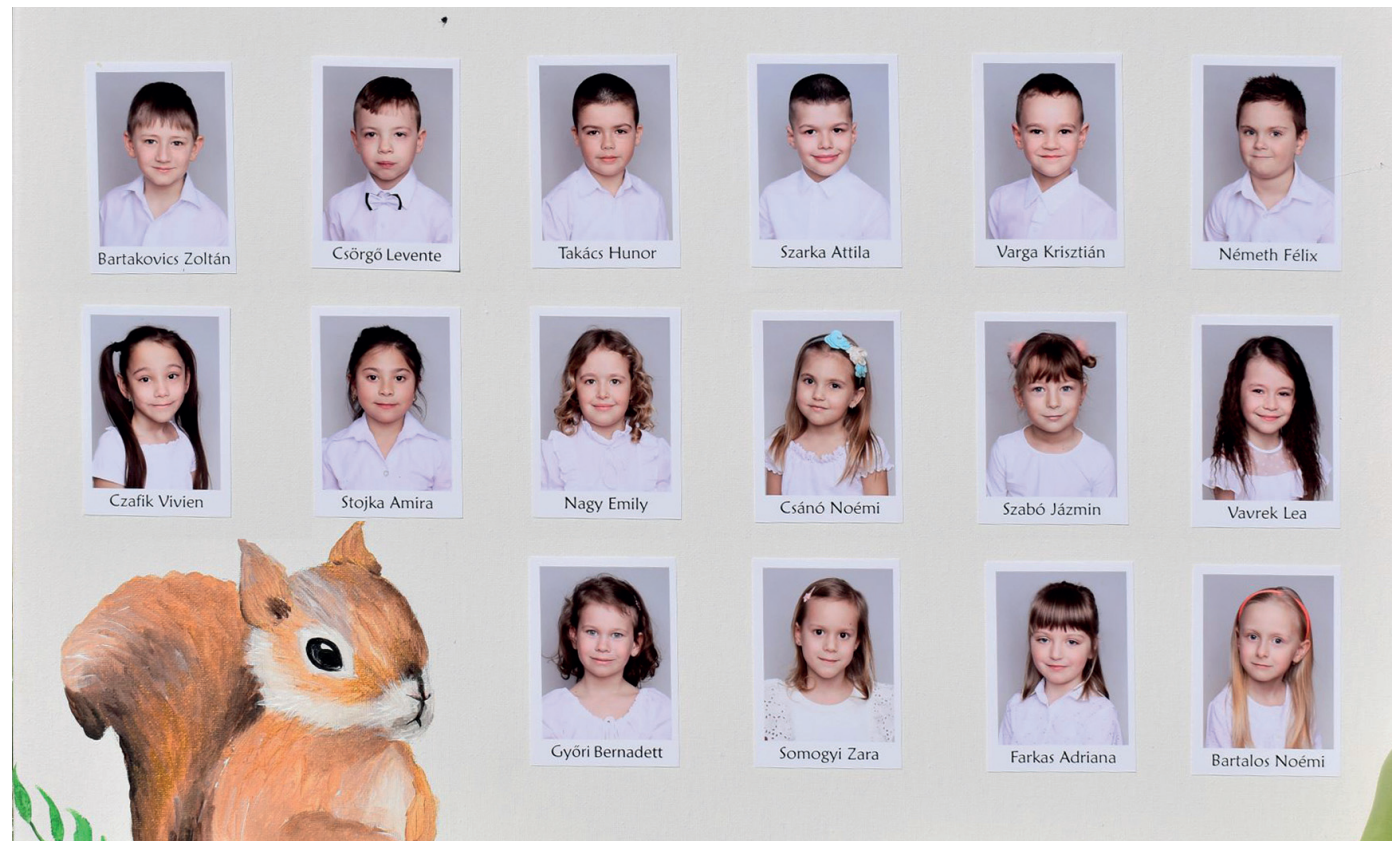
A kanalizáció csőrendszerének cseréje

Vízvezető járda

Gratulálunk a Mókus csoport ballagóinak és a IX. évfolyam végzőseinek!

Kellemes nyári szünidőt, szeptembertől pedig sok sikert és kitartást kívánunk!

Élet a Mesekert óvodában

Madarász Anikó, óvodavezető

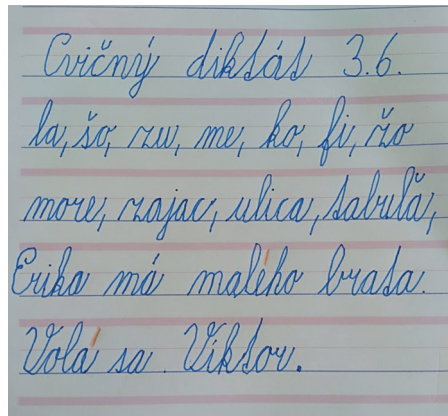
Intézményünk célja a szeretetteljes, biztonságot adó, érzelmgazdag óvoda megteremtése, ahol a gyermekek minden nap jól érzik magukat. Ebben az évben is változatos programokkal, meseelőadásokkal, és a már hagyománnyá vált bensőséges ünnepeinkkel tettük szebbé az óvodánkat látogató 65 gyermek mindennapjait. Szív-ből örülünk, hogy a pandémia okozta kényszerzünet után az óvoda ismét kinyithatta kapuit, s megvalósulhatott a nagycsoportosok ballagási ünnepsége is.

De íme, beszéljenek a képek a tevékenységekről, az élményekről.

Magický trojuholník

PaedDr. Alena Petrovicsová

Jar nás poriadne prekvapila. Aj obyvatelia Trstíc dokázali zmeniť svoj zabehnutý denný režim, zrieknuť sa pohodlia a plniť požiadavky pre dobro a bezpečnosť všetkých nás. O tomto fakte sa vedie štatistika, nie je to samochvála. Samozrejme, nešlo to zo dňa na deň, ale postupom času sme si uvedomili, aké vzácne sú chvíle spolu trávené s rodinou. Konečne sa urobili také práce, ktoré sme možno aj roky odkladali. Napriek všetkému sme si našli spôsob, ako komunikovať. A podarilo

sa nám udržať kontakt aj s našimi žiakmi a ich rodičmi. Paradoxom je, že deťom bolo vždy zakázané niekoľko hodinové používanie mobilov, internetu a teraz vďaka práve technickým vymoženostiam neboli deti odrezané od sveta a mohli sa i naďalej vzdelávať.

Dlhý pobyt doma medzi štyrmi stenami prinútil deti k takým myšlienkam a výrokom, ktoré ich samotných prekvapili. Vždy túžili mať dlhšie prázdniny. A teraz sa nevedeli dočkať návratu do školy i za cenu nosenia rúšok a neustálej dezinfekcie. Postrádali stretnutia so spolužiakmi a učiteľmi, čo nám hrialo dušu ako balzam. Otvorenie škôl si vyžadovalo dodržiavanie prísnych pravidiel stanovených odborníkmi. Krásna to sloboda dobrovoľnosti priviedla žiakov do školy - možno pre horeuvedené dôvody a možno preto, aby rodič mohol nastúpiť do práce.

Zabudnúc na počiatočné ťažkosti a neistotu pokračujeme v našom živote múdrejší o skúsenosti, ktoré by sme možno bez tejto celosvetovej pliahy nezažili.

Učitelia sa sami za pochodu učili, ako učiť na diaľku, ako u žiakov rozvíjať pocit zodpovednosti a nestratiť u nich učebné návyky. Tak trochu sa pedagógovia nabúrili do rodinných životov svojich zverencov a na oplátku sme rodičov vtiahli do života školy. Obe strany obetovali veľa času, energie a uzatvárali kompromisy. A to všetko v prospech žiakov. Najväčšiu úctu a uznanie si zaslúžia naši prváci so svojimi rodinami a Mgr. Erika Almásiová. Naučiť sa plynulo čítať, písať a správne viazať písmenká do slov a viet cez internet je náročná úloha. Zvládli to! Súkromné hodiny čítania, nespočetné

hodiny vysvetľovania, pozerania inštruktážnych videí, nekonečná trpezlivosť rodičov priniesli svoje ovocie.

Ostatné triedy tiež tvrdo pracovali, aby žiaci budovali svoje vedomosti a vystúpili zo svojej komfortnej zóny. Odovzdávali projekty, vypracované domáce úlohy a zapájali sa do online výučby podľa možností a svedomia. Teraz sme si uvedomili, koľko dáva samotné vyučovanie, koľko vedomostí a zručností nadobudnú žiaci sedením v škole. A možno si to žiaci neuvedomujú, ale fungovanie rodiny, úprimnosť voči rodičom má dopad na ich vzdelávacie výsledky a odrazia sa aj v prístupe k práci.

Iba takto to mohlo fungovať, že učitelia zvládali nápor stoviek správ denne cez Messenger, zladili si vlastný rodinný život s pracovným, že rodičia sa venovali svojim deťom viac ako kedykoľvek predtým a snažili sa zo všetkých síl pomôcť deťom, zvládať ich povinnosti, že žiaci sa obrátili na učiteľov s dôverou, pani asistentky a vychovávateľky pomáhali žiakom pracujúcich rodičov.

Ďakujem svojmu pedagogickému tímu za obetavú prácu a neutíchajúcu komunikáciu so žiakmi a rodičmi. Pracovníkom školy ďakujem za zabezpečenie bezpečnej prevádzky pre nás všetkých. Rodičom ďakujem za ústretovosť a vynaložené úsilie v prospech svojich detí a v záujme školy. Žiakom ďakujem za slušnú komunikáciu, za každé ĎAKUJEM a PROSÍM, za rešpektovanie inštrukcii a za plnenie svojich povinností. Tí žiaci, ktorí robili menej, než na čo majú, mrhajú svojím talentom. Večná škoda.

V septembri začneme s novým elánom, len nech nám všetkým zdravie dobre slúži.

Krása v pochmúrnom čase

Mgr. Darina Juhosová

Napriek ťažkej situácii vo svete sa v našom okolí, predsa len nájde aj niečo pekné.

Už pár rokov v súčinnosti s kolegyňami i ne-pedagogickými zamestnancami, aj školy s vyučovacím jazykom maďarským, zveľaďujeme okolie našej školy, o čom boli aj svedectvá onoho času vo forme fotiek i príspevkov v týchto obecných novinách - Hírharang. Napriek tomu, že sme dlhé týždne, mesiace neboli fyzicky prítomní ani v areáli, ani v budove školy, nezabudli sme na naše starostli-

vo pestované kvety. Trvalky, begónie, trstie, irisy... prekvypujú krásou a tešia nielen tých, ktorí pridali ruku k dielu, ale všetkých, ktorí si cenia prácu vykonanú pre radosť nás všetkých a pohľad na farebný kvetinový záhon zmení všedný deň na krajší. Som rada, že nás nepohltili starosti súvisiace so zmenami v čase pandémie, že sme si našli čas a chuť takto zmeniť a dotvoriť náš školský dvor. Ako odmena nám bude dušu lahodiaci pohľad na našu rozkvitnutú záhradku.

Prázdna škola nezíza prázdnotou

PaedDr. Alena Petrovicsová

Aj za zatvorenými dverami sa dejú veci. Neprítomnosť žiakov, školské prázdniny, nútené voľno využívame na uskutocnenie zmien, ktoré podporujú správny chod školy alebo len jednoducho skrášľujú školské priestory. Občas kvapká vodovodný kohútik, potrubia sa časom unavia, stena si pýta nový náter, podlaha pod ťarchou žiac-kých krokov vypovie službu, kabinet prská vo švíkoch, chodba si zaslúži viac farieb. Kto chce, ten vidí nedostatky, ale až potom, ako sa odstránia nedostatky, možno žiaci, možno verejnosť ocení našu snahu. Začína sa to jednou myšlienkou, oslovením pedagógov, verejností, kompetentných a keď všetci priložia ruku k dielu, tak dokážeme zmeniť svet. A nie vždy je to o peniazoch.

Milí rodičia, školskí zamestnanci, miestne úrady a firmy, priatelia školy!

Ďakujem vám za inšpirácie, postrehy a doposiaľ poskytnutú pomoc. Sľubujem vám, že sa i naďalej budem ozývať a v tomto trende budeme pokračovať.

Kvalitná práca sa vypláca

PaedDr. Alena Petrovicsová

Počas dištančného vzdelávania žiaci písali slohovú prácu o tom, ako rastú rastliny.

Vznikli úsmevné príbehy plné predstavivosti a najlepšie z nich pani učiteľky poslali do súťaže. Príbeh štvrtáčky, Nikolett Puskásovej, sa umiestnil na druhom mieste a získala pre svoju triedu počítač. S autorkou príbehu sme pripravili krátky rozhovor.

Nikolka, odkiaľ si čerpala inšpirácie?

Z rozprávok. Videla som v televízii zaujímavú rozprávku, a tak som niektoré momenty spomenula aj ja. A rozhodla som sa písať o troch rastlinách, o troch kamarátoch. To nie je náhoda. Tie tri rastlinky symbolizujú moje dlhoročné priateľstvá, ktoré trvajú od materskej školy až dodnes.

Rada píšeš príbehy?

Táto úloha ma zaujala, bola to zaujímavá domáca úloha. Rada chodím do školy, lebo mám dobré pani učiteľky. Nezvyknem písať, ale rada kreslím. Hlavne portréty. Aj teraz sa chystám na kurz kreslenia. A venujem sa aj športu.

Aký je to pocit, že práve tvoj príbeh porotou zaujal? Zažila si aj iné úspechy?

Je to dobrý pocit, teším sa. Som pyšná na medaily, ktoré som získala v hádzanej. Cez týždeň chodím na tréningy a v sobotu máme zápasy. Šport mi dodáva energiu.

Ako sa ti učilo takto na diaľku?

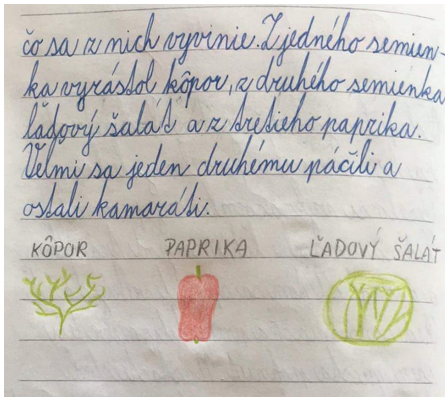
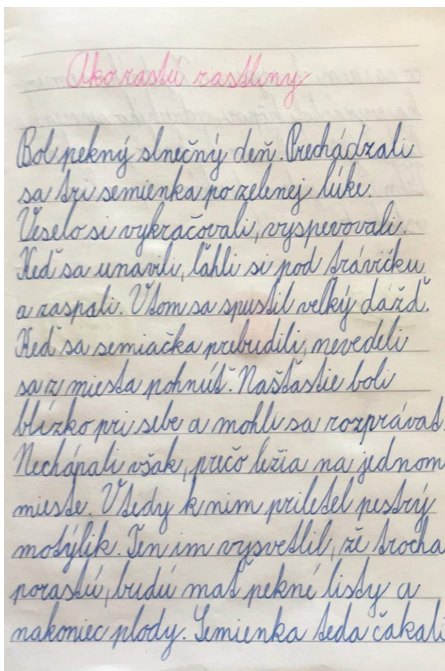
Bola to nová skúsenosť. Najradšej mám matematiku, niektoré predmety sú náročnejšie, ale darí sa mi. Už konečne môžem chodiť do školy. Je mi lepšie než sedieť pred počítačom.

Využívaš Facebook, Messenger na nadväzovanie priateľstiev?

Stretávam sa s rovesníkmi. Rozprávame sa, športujeme, tvoríme. Som aktívna. Asi preto mi neostáva veľa času na Facebook. A ja si čas ani nehladam. Je mi lepšie s kamarátmi, ako baviť sa s počítačom.

Čo dodať na záver? Spolužiaci sa s ňou úprimne tešia. A Nikolka ich motivuje k húževnatosti, nabáda ich, aby do práce vkladali svoje srdce a nebáli sa vyhľadávať výzvy. Odmenili ju hlasným potleskom a hrejivými slovami.

My, pani učiteľky, práve takýto moment považujeme za ozajstnú výhru.

Gratulujeme absolventom skupiny Lienky, ako aj absolventom 9. ročníka základnej školy!

Prajeme krásne prázdniny, a od septembra veľa úspechov do nového školského roka!

Zo života materskej školy

Mgr. Silvia Tyukosová

Ani sme sa nenazdali a už je tu opäť koniec školského roka, ktorý sa tento rok vyvinul vskutku netradične. Všetko začalo riadne ako po iné roky, ale druhý polrok sa akosi zmenil. Nikto nemal ani tušenia, čo z toho ešte vykvitne.

Nový koronavírus a opatrenia, ktoré vláda prijala, výrazne zasiahli do nášho každodenného života a aj do vzdelávania. Školy sa zatvorili, deti, žiaci a študenti zostali doma. Vyučovanie bolo prerušené alebo pokračovalo na diaľku. Takto to bolo aj v našej materskej škole. Vytvorili sme dve skupiny na Messenger-i /Lienky a Včielky/, do ktorých sme deťom zadávali úlohy. Pomocou rodičov zvládli deti aktivity aj úlohy na jednotku a vzniklo veeeľa, veľa krásnych prác, videí s básňami, s pokusmi, cvičeniami... Rodičia si vyskúšali rolu učiteľov. Okrem iného zistili, aké zložité je udržať pozornosť detí pri učení.

Musím dodať, že ani pedagogický kolektív nezostal izolovaný, boli sme neustále

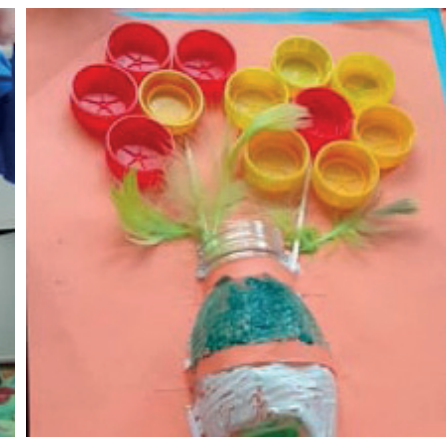

v kontakte cez Messenger skupinu. Riešili sme pedagogické i prevádzkové otázky našej materskej školy.

Vážení rodičia, dovoľte nám, aby sme Vám veľmi pekne poďakovali za Vašu mimoriadnu pomoc pri vzdelávaní Vašich detí a našich škôlkarov počas tých ťažkých chvíľ, ktoré sme všetci prežívali. Učili sme spôsobom, ktorý sme tu nikdy nemali a i my sami sme sa s tým museli popasovať.

Deti sa zapojili aj do rôznych výziev:

- Policajná prevencia z obývačky
- Dúha, ako symbol spolupatričnosti

- Srdiečka v oknách, ako poďakovanie tým čo sa o nás starajú, pomáhajú
- Svetový deň včiel

Ešte raz sa chcem poďakovať rodičom za spoluprácu, vynaliezavosť a kreativitu, ktorú preukázali pri tom, aby deti mohli splniť aktivity a úlohy.

Na koniec, po dlhej dobe sa 1. júna konečne otvorili brány našej materskej školy i keď v obmedzenom režime a s mnohými usmerneniami, pokynmi a opatreniami. K životu sa začal prebúdzat náš svet. Deti sa po dlhom čase mohli stretnúť s kamarátmi, s učiteľkami... A bolo nám fajn. Ale uvoľnenia pokračujú a dúfame, že sa pomaly dostaneme do normálu.

Prajeme pekné leto všetkým deťom aj ich rodičom a tešíme sa na nový školský rok!

Egy nádszegi fotográfus élete

Horváth Szomolai Andrea

Juhos Ferdinánd Nádszeg szülötte, elismert fotográfus, munkáit, portréit több alkalommal kiállították már szülőfalujában is. Ferdi bácsi jelenleg Budapest külvárosában él aranyos feleségével, Rózsa nénivel. Utolsó nádszegi látogatása alkalmából a községháza dísztermében rendeztek kiállítást a 2019-ben nyolcvanadik életévét betöltő idős fényképész munkáiból. Művészetét ma már portréfotózásnak, vagy street-art fotóknak nevezné a szakma, a kiállított fényképek egy rég letűnt kornak, a múlt századi Nádszegnek és az akkor ott élő és keményen dolgozó embereknek állítottak emléket. Ferdi bácsi még mindig szenvedéllyel hódol szeretett kedvtelésének, amikor egészsége és ideje engedi, fotografál.

Juhos Ferdinánd 1939-ben született a két világháború közti Nádszegen. Elmondása szerint édesanyja tizenkét hosszú éven át várt már a gyermekáldásra, mikor Ferdinánd megszületett. Utána a családba még három leánygyermek érkezett. Ferdi bácsi elmondja, a lányokat akkoriban még nem nagyon taníttatták, azok nem is igen akartak tanulni, bezzeg ő, a „gyerek”, még a szélfúttá papírt is elolvasta, mindig falta a könyveket. Ez a szokása a mai napig megmaradt, elárulja, kedves elfoglaltságai közé tartozik a könyvek, fotók rendszerezése. A Juhos család szegénysorban élt, sokszor Ferdit „majd megette a fene”, hogy ehessen egy fagyaltot a többi gyerekekkel, de nem volt rá hús fillérje sem. Míg édesapja katonai szolgálatot teljesített,

gyakran nevelkedett keresztanyjánál, ott tudta csak meg, hogy ízlik a cukorka.

1948-ban Juhos Ferdinánd családja is megkapta a rettegett „fehérlapot”. – A Nádszegen eltöltött kilenc év majdnem ugyanannyit ért, mint a máshol eltöltött hetven év – vallja Ferdi bácsi. Első emléke a történelemnek eme csúfos szakaszával kapcsolatban az volt, hogy még sosem látta apját olyan dühösnek, mint akkor, amikor kezéhez kapta a sorsdöntő írást. – Mindig kímélte a lovakat, de akkor közibük csapott, és egy nagyot káromkodott. Én még gyerek voltam, nem tudtam, mit jelent a fehér lap – emlékezik. – Játsoztunk az udvaron az unokatestvérekkel, amikor előhívtak, és rám parancsoltak, hogy na most búcsú-

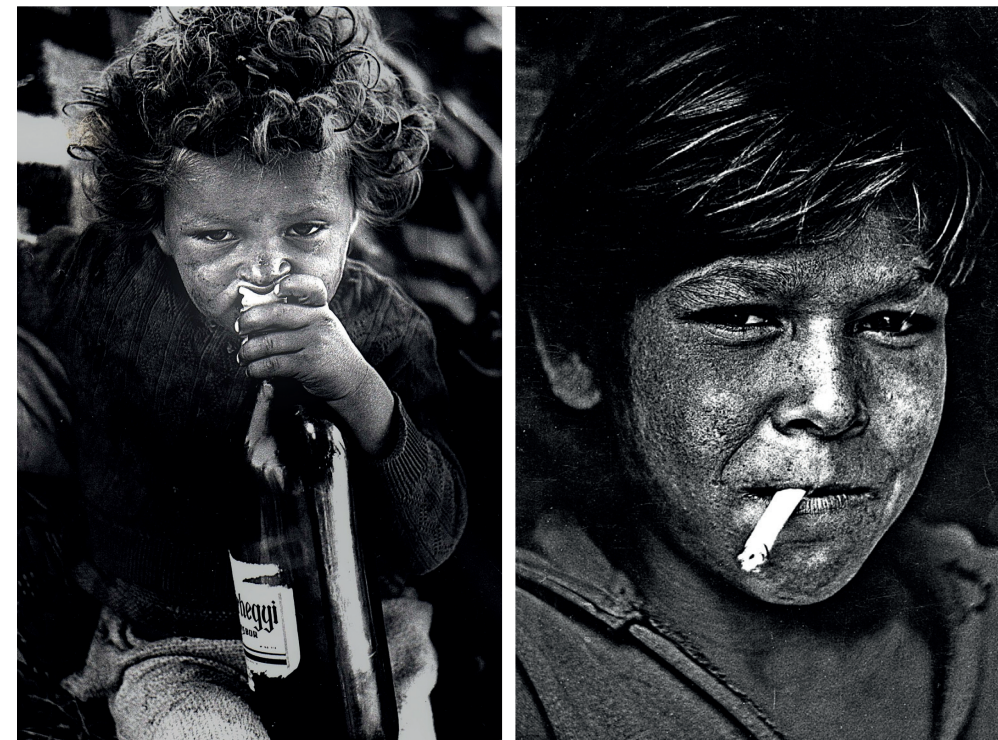
zak el a barátaitól, mert megyünk Galántára, onnan meg Magyarországra vonattal. Mikor el kellett búcsúznom a barátaitól, akkor kezdtem megijedni. Te szent Isten, el kell búcsúznom Polgár Zolától, a Móricot se látom majd többet. Ferdi bácsit a családjával együtt Szajkra telepítették ki. A magyarországi kisközségben teremtettek új egzisztenciát.

Juhos Ferdinánd 1961-ben látogatott vissza legközelebb szülőfalujába mint fényképész, hogy elkészítse az első felvételeit, amelyeket több, mint fél évszázad múltán olyan nagy becsben tartanak. – Komáromnál gyalog jöttem át a vonatról, és cipeltem apám borát. Hazajöttem Nádszegre, és összeszaladt a fél falu. Ezután szinte évente jöttünk haza otthonról.

A kis Ferdi hatodik osztályos volt, mikor életében először hallott arról, hogy az általa mindig csodált „rajzokat” az újságokból fotólaborokban állítják elő. – Mikor gimnáziumba kerültem, ott már a fene evett, mert volt a kollégiumnak egy fényképezőgépe és a felsőbb évfolyamosok jobbra-balra fényképezhettek, övéké volt a labor. Én akkor még csak lögybölhettem a képeket – meséli Ferdi bácsi. Egy év múlva megbízták a fotólabor gondozásával. 1955-be a KISZ-től kapott egy komplett fotófelszerelést. Az érettségi és a katonai berukkolás között egy téglagyárban dolgozott, az volt a célja, hogy a pénzből saját fényképezőgépet vehessen.

Amikor tisztí iskolába került, egy fényképész már megtanította neki azt is, hogy mit jelentenek a fotózás alapjai, a szép kompozíciók és Mohácsra küldte fotós tanfolyamra. Nem sokkal ezután Ferdi bácsi kiállt az alakulat gyűlése, az elnökség elé és le merte fényképezni a tábornokokat. Elmondta, úgy hozta az élet, hogy mindig legyen eszköze és alkalma fotózni, pályafutásának csúcspontjaként azt a pillanatot tartja, amikor sikerült jó fotót készítenie az űrhajós Gagarinról egy magyarországi látogatása alkalmából. – Én fényképeztem csodaembereket, írókat, minisztereket, de ekkora embert még soha – ecseteli – engem nem érdekelt soha a foci, a verekedés, az érdekelt mindig, mit tudok elolvasni, lefényképezni. Ferdi bácsi legszívesebben portrékat fotóz.

Juhos Ferdinánd a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének tagja, Budapesten él feleségével és mindig, minden körülmények között fotóz. „A szép, az szép, és azt meg kell örökíteni, amellet nem tudok elmenni úgy, hogy le ne fényképezem” – vallja nemes egyszerűséggel.

A Mátyusföld Magyar Összefogás Polgári Társulás

A Mátyusföld Magyar Összefogás Polgári Társulást 2016. 7. 21-én jegyezték be. Hogy is indultunk? Pár jó barát gondolataiból, elképzeléseiből később nagyratörő vágyak és tervek születtek. Célunk a felvidéki magyarság kátyúba ragadt szekerét megmozdítani, hogy regionális szinten ápoljuk a felvidéki magyar hagyományokat és kultúrát. Társulásunk szigorúan politikamentes és pártatlan. Tagjai nem tartoznak semmilyen politikai párthoz. Éves szinten rendezünk történelmi előadásokat, koncerteket, megemlékezéseket, gyermektáborokat. Részt veszünk a község kulturális életében, s bátran állíthatjuk, hogy általunk a karácsonyi mendikálás a reneszánszát éli. Szoros barátságot ápolunk a székelyföldi Dévai Szent Ferenc alapítvány által működtetett Tamási György Szeretetháza nevelőivel, és az oda tartozó gyerekekkel. Évek óta cseretáborokat szervezünk székelyföldi, felvidéki és délvidéki gyerekeknek, ezzel is erősítve hovatarozás-tudatukat, és megismertetjük velük a Trianon által elcsatolt területeket. Ezzel kultúránk nem gyérül, ami nekünk, magyaroknak a legfontosabb. A tábor nagy előnye, hogy életre szóló barátságok szövődnek a gyerekek között.

Társulásunk tagjai négy faluból – Nádszegről, Peredről, Dunatökreéről és Taksonyról – származnak.

Mindnyájan hiszünk abban, hogy együtt, vállvetve hosszú évekig tudunk még hasznára lenni a mátyusföldi magyarságnak. Úgy gondoljuk, az a fontos, hogy az ember olyan hullámokat indítson el – jó szavakat, gondolatokat, cselekedeteket – amelyek életet adnak, amelyekből mások táplálkozhatnak.

Kedves nádszegiek, fogadjuk meg példaképünk, Böjte Csaba testvér gondolatait:

„Aki nem hisz abban, hogy mennyi jó ember van, az kezdjen el valami jót tenni, és meglátja, milyen sokan oda állnak mellé.”

A nádszegi önkéntes tűzoltóság tevékenysége

Nagy Béla,
a Nádszegi Önkéntes
Tűzoltó Szervezet elnöke

„Istennek dicsőség,
egymásnak segítség”

Tisztelt olvasó, engedje, meg hogy a tűzoltóság jelmondatával kezdjem beszámolómat a nádszegi önkéntes tűzoltóság tevékenységéről. Idén éppen 150 éve, hogy a történelmi Magyarország területén megalakult a tűzoltóság és a tűzvédelem szervezett formája. A tűzoltóság szervezett-ségi formája gróf Széchenyi Ödön nevéhez köthető, aki 1870-ben megalakította az Önkéntes Tűzoltóságot. Meg volt róla győződve, hogy csak szervezett formában lehet megbirkózni az egyre terjedő tüzekkel és elemi csapásokkal. Az akkori kiválasztott forma a mai napig jellemző a közép-európai önkéntes tűzoltóságokra. Szlovákia is ezt a formát folytatja, gyakorolja a mai napig. Az önkéntes tűzoltóság két formában nyilvánul meg. Az egyik formája az önkéntes tűzoltó szervezet, amely tömegszervezet módjára működik és tagjai lehetnek fizikai személyek 18 éves kortól. Ebben a szervezetben tevékenykednek, de nem mint tagok, hanem utánpótlásnevelésként a gyerekek is 8 éves kortól. Az önkéntes tűzoltó szervezet tevékenysége maga a tűzoltóság propagálása, tűz megelőzési tevékenység, az ifjú tűzoltókkal való foglalkozás, szakmai felkészülés, együttműködés a helyi és az állami szervekkel. A szakmai felkészülés legjelentősebb formája a tűzoltó versenyek, amik több kategóriában folynak. Vannak versenyek felnőtt női és férfi kategóriában, ifjú fiúk és lányok kategóriában, továbbá serdülő fiúk és lányok kategóriában. A másik említett forma, az önkéntes tűzoltó testület egy bevetésre képes tűzoltó egységnek számít. Tagjai már kinevezési formában nyilvánulnak meg és a hivatásos

tűzoltóság tevékenységének nagy részét veszik át helyi szinten. Tagjai csak azok lehetnek, akik 40 órás szakmai képzésben vesznek részt, melynek záróvizsgáján a szaktudásukat kell megvédeni. A testület tagjait a polgármester nevezi ki, székelyük a tűzoltó szertár, melyben bevetési gépjárművek, védőeszközök és más szükséges technikai felszerelések álnak rendelkezésükre. Nádszegen az önkéntes tűzoltóság mindkét formája tevékeny. Az önkéntes tűzoltó szervezet 44 taggal működik, közülük 12 tag nő. Ehhez a csoporthoz hozzátartozik még 10 ifjú iskolás tag. Nagyon gazdag a társadalmi tevékenységünk. Rendszeresen bemutatókat tartunk az óvodások és az iskolások részére. Ott vagyunk a falunapokon, gyereknapokon. Minden évben megtartjuk védőszentünk, Szt. Flórián ünnepét. Csapatunk rendszeresen több alkalommal részt vesznek a járási és a környékbeli tűzoltó versenyeken. A férfi és női csapatunk járási szinten szinte minden évben dobogós eredményeket ér el. De a más községek testületei által szervezett versenyeken is dobogós helyezések születnek. Történt mindez annak ellenére is, hogy a versenyszámban használt kismotorfcskendőnk technikai állapota évekig nagyon rossz volt. Az önkormányzatnak köszönhetően a múlt évben sikerült több ezer eurónyi támogatásból a kismotorfcskendőt fel-

újítani, de sajnos a technikai adottságát a koronavírus helyzet miatt még nem tudtuk versenyen kipróbálni. Nagy reményeink az ifjú tűzoltók, akik nagyon nagy lelkesedéssel gyakorolnak és ezidáig minden versenyen ők is dobogós helyezést értek el. Ez a fiúkból és lányokból álló csapat már harmadik éve lelkesen gyakorol, és nagyon ügyesen sajátítja el a hazai és a nemzetközi versenyek szabályzatait is. Az önkéntes tűzoltó testület a községünkben 12 főből áll. Élén a kinevezett parancsnokkal, aki az erre előírt szakképesítéssel rendelkezik. A további tagok mind elvégezték az előírt 40 órás szakképzést. Székelyük a tűzoltó szertár, ahol rendelkezésre áll egy Iveco Daily CAS 15 vízszállító gépjármű, egy Avia technikai gépjármű és egy árvízvédelmi pótkocsi. Továbbá a tűzoltószertárban megtalálhatók védőfelszerelések is, áramfejlesztő berendezések, kisebb teljesítményű szivattyúk és egyéb eszközök. Minden egyes önkéntes tűzoltó testület a Szlovák Köztársaság Belügyminisztériuma által jóváhagyott besorolási rendszer alapján tevékenykedik. A nádszegi önkéntes tűzoltó testület a második fokozatú „B” kategóriába van besorolva. Ez azt jelenti, hogy önálló tevékenységet folytat kisebb bevetéseknél, mint tüzeknél, közúti balesetknél, rendkívüli helyzetek kezelésénél, árvízvédelemnél a saját területén, illetve azon kívül is. Az elmúlt félévben az önkén-

tes tűzoltó testület 10 éves bevetésen vett részt. Ebből három alkalommal kamion balesetét rendeztük, két kisebb tüzet oltottunk, egy szénát szállító pótkocsi tüzet oltottuk Alsóhatáron, kidőlt fákat távolítottunk el az utakról és a Covid-19 járvány ideje alatt többször fertőtlenítettük a közterületeket. Nagy szakmai tudással oldottuk meg a három kamion kiszabadítását. Mivel a tagság nagy része ért a gépjárművekhez, e szaktudásuk kihasználásával hatékonyan tudtunk beavatkozni. Mind a három kamiont sikeresen és sérülésmentesen kiszabadítottuk. Nagy elismerést is kaptunk a gépjárművek tulajdonosaitól. Hasonlóan a tüzek oltásánál is nagyon gyorsan és hatékonyan avatkoztunk be, így a károk sem voltak jelentősek. A bevetéseken átlagosan 5 vagy több tag vesz részt. A bevetések értékelésénél járási szinten, de ugyanúgy a megyei központi riasztási rendszer részéről is rendszeresen nagy elismerésben részesülünk.

Maga a tűzoltóság egy érdekes és sokrétű tevékenység. Már a jelmondata is „Istennek dicsőség, egymásnak segítség!” megkívánja az embertől az önzetlen segítség képességét, nem figyelve a veszélyre, ami várhat rá, hisz a kialakult helyzetet soha nem lehet előre látni. Ezért kell a szakképzettség, fegyelem, fizikai erőnlét, másik személy szakmai és szellemi elfogadása és a csoportba való beilleszkedés gyakorlása. Mivel a létszámunk változó, és amint látjuk, az elemi csapások egyre többször sújtanak le térségünkben is, szívesen várunk körünkbe új tagokat, fiatalabbakat, idősebbeket, hölgyeket, urakat és gyerekeket, hiszen – ahogy mi nevezzük – a mi tűzoltó családukban mindenki megtalálja a magához illő tevékenységet.

Nádszeg község megpályázta és elnyerte a Szlovák Köztársaság Belügyminisztériumának pályázatát, amely tűzoltószertárak bővítésére, rekonstrukciójára ill. modernizációjára lehet felhasználni. Mivel önkéntes tűzoltóink munkája kiemelten fontos a községben, munkaterük javítása és megnagyobbítása, a gépark méltó tárolása fontos a falu vezetőségének.

A munkálatok elkezdődtek, a 45 000 EUR-s beruházás előreláthatólag össze megvalósul. Célunk, hogy modern, széleskörű szolgáltatásokat nyújtó és mindenben konkurenciáképessé váljunk. /K. É./

A Bencze család nyomában

Bugar Andrea

A faluban sok embernek megfordult a fejében, hogy valamiképpen meg kellene menteni az utolsó polgári házat Nádszegen. Amikor Bencze Piroska nénivel a Palotay-ház megvételéről beszélgettünk, az első dolog, amit közölt, az volt, hogy „Ez nem Palotay-ház, hanem Bencze-ház. Jóska bácsi benősült ide, ez Bencze-ház!” Hogy ki volt az igazgató úr, Margit nagysága, és a család többi tagja, erről szól a következő cikk.

A Bencze család valamikor a harmincas évek elején, a képen látható még Huszár Géza

Bencze Kálmán 1855-ben született Győr Révfaluban, kocsáros szülők gyermekeként. A győri tanítóképzőben szerzett képesítést 1877-ben. Dolgozott Kis- és Nagybarátfalun, Kolozsnémán, Dunaszerdahelyen, Rábaszentmiklóson. Megnősült, felesége a dunaszerdahelyi származású Bély Anna lett. 1884-ben Nádszegre került, ahol kántortanítónak választották. Nyolc gyermeke született, közülük négy érte meg a felnőttkort. Anna, Irén és Margit tanítónők lettek, József főjegyző. A lányokat az iskolaszék (a mai iskolatanács megfélelője) sorban megválasztotta tanítónak, így valamennyien Nádszegen dolgoztak.

1910-ben Anna férjhez ment Bottlik Gyula vezekényi jegyzőhöz, majd megözvegyülve Huszár Géza tanító felesége lett. Irénke nem ment férjhez. Margit pedig 1931-ben Palotay József, helembei származású kántortanító felesége lett. Gyermekekük nem született. József szintén tanítónőt vett feleségül, Kárpis Valériát. A házaspárnak 3 gyermeke született: Kálmán, József és Valéria. Kál-

mán Németországba került, József Nádszegen tanított és feleségül vette a szintén itt tanító Kozma Piroskát. Valika Pozsonyba került, ahol fiatalon, szülésben meghalt.

Bencze Kálmán 1884-től majdnem 50 évig tanított Nádszegen. A házat 1929-ben 74 évesen fejezte be. 1933-ban vonult nyugdíjba és 1935-ben halt meg. Nyugdíjazásakor már veje, Palotay József volt az igazgató. Az idősebbek igazgató úrként emlegetik, feleségét pedig Margit nagyságaként.

Amikor tele volt étellel a ház: az unoka, ifj. Bencze Kálmán esküvője 1952-ben

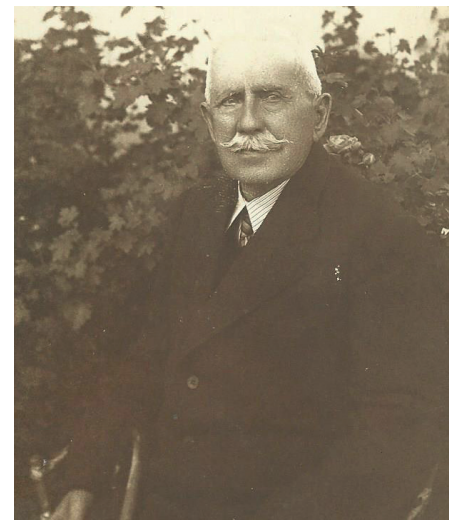
Palotay József és Bencze Margit esküvői képe

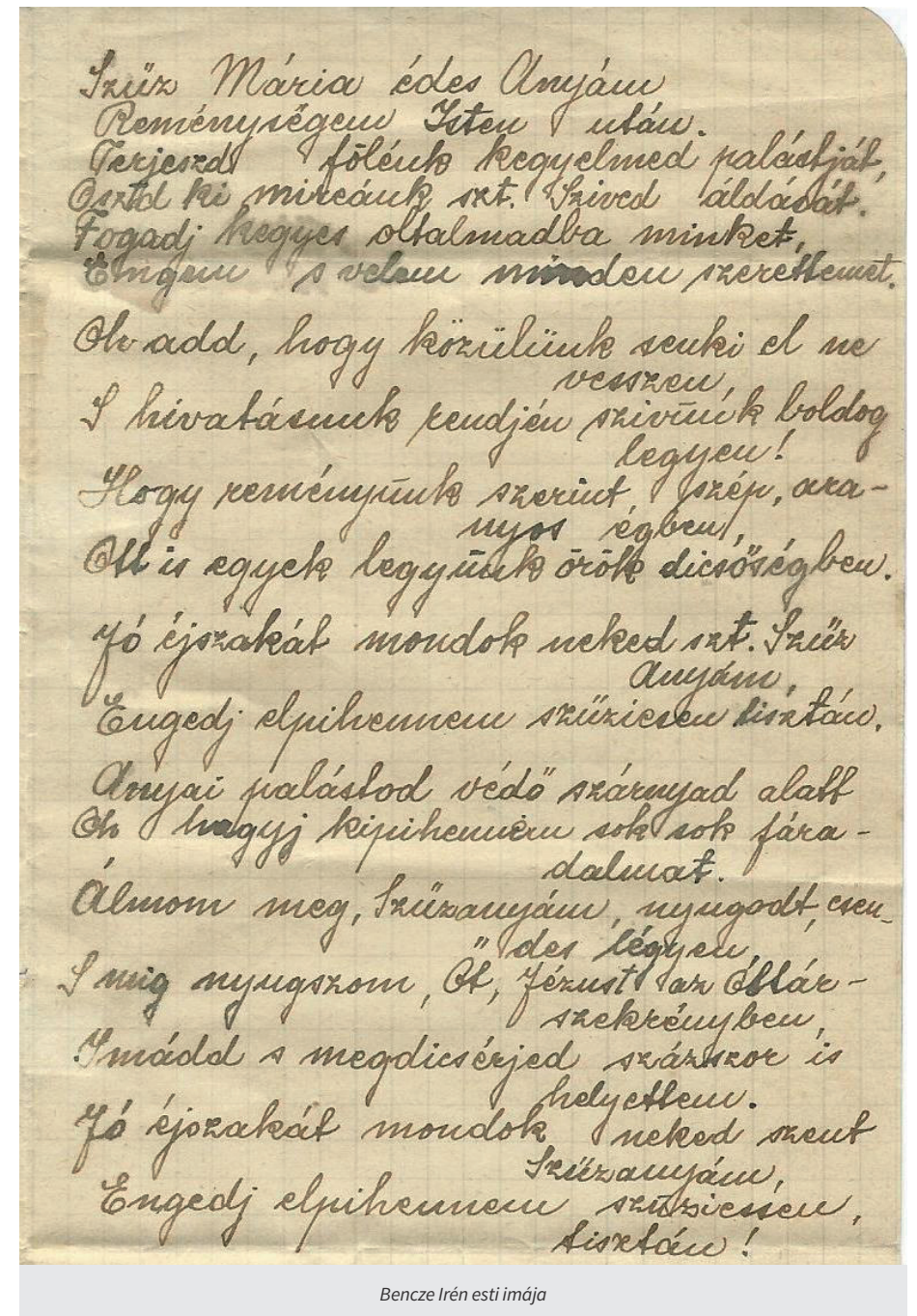
Bencze József főjegyző gyermekei: Kálmán, József/Öcsi/ és Valika

Érdekes belegondolni, hogy – ellentétben a mai gondolkodásmóddal, miszerint csak abba kezdnek bele, aminek azonnal látom a végét és hasznát is hoz –, egy hetven egynéhány éves ember házépítésbe kezd, sejtve, hogy a felépített házat nem sokáig élvezheti. Jelképes az időpont is, hiszen 1929 a nagy gazdasági válság éve lett /a felújítás esztendője, 2020 pedig a koronavírus éve?/.

Egy olyan házat hagytak maguk után, amit az idő ugyan tönkretett, de újjá lehetett varázsolni, hiszen az alapok jók voltak. Egy erős alapokon álló közösséget hagytak maguk után, a Bencze család nádszegiek generációit tanította írni, olvasni, nevelte a hazaszeretetre, a magyarság megtartására.

id. Bencze Kálmán a harmincas évek elején

Bencze Irén esti imája

„Ez nem Palotay-ház,
hanem Bencze-ház.
Jóska bácsi benősült ide,
ez Bencze-ház!”

Kettétört életek

Bugár Andrea

ASzabó István által rendezett Napfény íze című film egyik jelenetében az asszimilálódott zsidó család szilveszterkor búcsúzik a XIX. századtól és köszönti a XX. századot. „Ez a szeretet, az igazság és a tolerancia százada lesz” – mondja a főhős. Agonioszság, az igazságtalanság és az intolerancia százada lett. A hazugságokon alapuló békeszerződést egy minden eddiginél lélekrombolóbb háború követte. A háborúknak mindig voltak áldozatai. Áldozat, akit megölnek, de áldozat az is, aki a fegyver másik oldalán van, hiszen mindenkinek családja, testvére, de akár felesége és gyermeke van. Emberek kényszerültek olyan szélsőséges helyzetekbe, amibe soha senkinek nem volna szabad kerülnie. A katona rombol, nem turistaként megy egy idegen országba.

A mi katonáinknak azt mondták, hogy a kommunizmustól szabadítják fel a szovjet népet. A történelem azt mutatja, hogy a demokrácia belső szükséglet, minden népnek magának kell kiharcolnia. A mi katonáink versenyt futottak Hitler kegyeiért, hiszen 1939 szeptember 1-én Szlovákia már 15 perccel a német csapatok után támadást indított Lengyelország ellen, Románia, Olaszország együtt harcolt a németekkel a Szovjetunió ellen. Így a versenybe a mi katonáink is beszálltak. A mi katonáink végül háborús bűnösök lettek, mert a rabló tolvajt kiáltott és hittek neki.

Született egy kiállítás a mi katonáink tiszteltetére. Emlékezés olyan 20-30 éves fiatalokra, akiknek az élete egész máshogy alakult volna, akik igyekeztek helytállni, amit a sok kapott kitüntetés is bizonyít. Van, aki már csak egy név maradt a hősi emlékmű márványlapjába vésvé. Van, aki több évnyi hadifogság, szenvedés és éhezés után jött haza. Aki nem került hadifogságba, az is megváltozott, hiszen a háború nyomot hagy az emberben. A falunk is megváltozott. Szomszédokat, utcabelieket hurcoltak el. Teljes családokat pusztított el a gyűlölet. „Nincs bocsánat arra, ha egy állam saját állampolgárai ellen fordul” – mondta Áder János. Az állam először a zsidó magyarok ellen fordult, majd a hatalmas lévő nyilasok magyar kamaszgyerekeket hurcoltak el a németek ré-

szére. Amikor elkezdtem az adatgyűjtést, 95 nevet számoltam meg a hősi emlékművön. A nevek lassan változtak történetekké. Húsz nádszegi katona orosz hadifogolykatonáját sikerült megtalálni. Így ismertté vált az elhalálozás helye és ideje. A magyar levéltárakban őrzött veszteségkartonok is sok katona hősi halálának körülményeit feltárták. Ezúton szeretném megköszönni azt a sok segítséget, amit kaptam, a kellemes beszélgetéseket, a leírt vagy lediktált történeteket, fényképeket, leveleket.

Ez a kiállítás közös munka. Legyen tiszteltetés egy sokat szenvedett nemzedék előtt. A második világháború Európában 75 éve befejeződött. Bár el se kezdődött volna soha!

A kiállítás augusztus 24-ig látogatható, minden kedden, szerdán és csütörtökön 17:30-tól 20:30-ig. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

Az 50 éve elhunyt Fekete Istvánra emlékezünk alábbi írásaival:

Az ima

Az ima nálam nagyon régen kezdődött. Szinte emlékeim legelején. Ülök az ágyban és egy pár száraz, öreg kéz összefogja az enyéimet.

– Mondd, kisfiam...

És én mondtam utána az imát. Az ágy puhasága simogatott, az est zsongított, az álom a szemem körül járt és én mondtam az imát, és gyöngye gyermekki képzeletemmel felemeltem lelkem az Istenhez.

Később – a diákévek kamaszos rohanásában – az ima a templomot jelentette, ahol elcsitulnak a zűrzavaros vágyak, lassúra vált a lépés, tompán koppantak a szentelt kövek és az oltár előtt lobogó örökmécs mindig megmelegített, ha ki nyújtottam feléje didergő kezemet. Ekkor már nem könyvből imádkoztam és nem is a régi kis imádságokat mondtam. A kivilágosodó értelem szavakat keresett, melyek újak, szépek voltak és csak az én örömmömet, bánatomat, kérésemet vitték az Örökkévaló elé.

Aztán jött az előbbi világégés és mindig mélyen megrendített az imára zendült kürtök rivalgása s a térdre hullt harctérre induló századok halálos csendje, ahol szinte érezni lehetett az elhagyott otthonok felé szálló gondolatokat, aggódást, szeretetet, igazi imát, ami hangtalanul szárnyalt a halál felé induló férfiak lelkéből.

Ó, milyen kicsik és mégis mennyire férfiak voltak ezek a katonák, akik káromkodva ébredtek, káromkodva feküdtek és csak itt döbbsen rá, hogy az igazi kiállítás hitben, vérben, fájdalomban, betegségben – és imádságban akár ezrek előtt a nyílt terek porában: az egyetlen és valódi férfiasság.

Aztán jött a zuhanás Trianon halálos völgyébe. Jött a megalázás, a szegény, az elesettség, szegénység, járvány és jöttek az imák. Az egész nemzet megtanult imádkozni és nem szégyelltek már a férfiak sem – egy-egy „szóra” – befordulni a templomba. Ezek a férfiak többnyire megjárta a harctereket és megtanulták, hogy egyetlen félelem örökös csak – nem halálfélelem, hanem az istenfélelem. És ahogy az imádság felé fordult a nemzet, úgy emelkedtünk ki a halálraitéltóság posványából.

Amilyen csendesek lettünk, olyan hangos volt körülöttünk a győztesek páholya, és amilyen fennhéjázók voltak ők, olyan alázatosak lettünk mi, mert akkor érez-

tük már, hogy az alázatosságnál nincsen nagyobb a világban. És elhallgatott körülöttünk az erőszak süvöltése, mert halkán szólni kezdtek a kassai harangok és meghallhatták az egész világban, amikor a dombban a magyarok Te Deum-ot imádkoztak. Nagy, szent pillanatokban mindig az ima volt velünk, mellettünk, értünk. Nagy örömeinkben, nagy sírásokban, csendben és viharokban: ima, ima. És most mégis mind több helyen hallom, olvasom, hogy valaki imádja a lencsefőzeléket, imádja a karórát, imádja a kirándulást és a táncot. Prédá lett ez a szó, melyet magyar paraszttól sohasem hallott senki, és elkopott lassan, mint a kocsmaküszöb.

Mindenki „imád” mindent. A lovát, a szeretőjét, a nyakkendőjét... megszenteltelenítve egy szót, az emberi lélek néma himnuszát, tisztaság, a kérés, a vigasz, a félelem, az istenkeresés egyetlen, utolsó felkiáltását, amikor már nincs semmi, de semmi segítség, mentesvár, csak az ima.

Ne imádj hát mindent, édes Magyarom, ne szórd lelked aranyát, nyelved szépségét a rombolás disznai elé, ne imádj semmit, csak az Istent, mert nem tudod, milyen idők jönnek és nincs az a vihar, mely elpusztíthatna, ha veled van az imádság és veled van az Isten.

Tüskevár (részlet)

–Kráá... rákáká – trombitált felettük egy gém, és ijedten rúgta el magát egy nagy fűzfáról.

–Nehézség a pipaszár lábada! – kívánta Matula. – Azt hiszed megijedünk?

Később vadrécek röppentek fel a nád-ból.

–Innét már vigyázva kell menni, hamarosan kiszállunk.

–Itt?

–Hát hol? Szedheti is már a cókókot. Csak csendesen.

A csónak mellett, mintha út látszott volna, de ezen az „úton” is átsillogott a víz.

–Mindig a nyomomban, de ne álljon meg sehol, mert ez nem sétatér.

És Gyula már előre elhitte, hogy a nádi út valóban nem sétatér. Hát még később! Ingatag gyaloglás volt ez nagyon. Néhol bokáig, néhol térdig süppedve, bujkálva, mégis gyorsan haladtak.

–Ne csörtessen, az áldóját, máris figyelnek...

Gyula azt sem tudta hol vannak, és azt sem, hogy kik vagy mik figyelnek. A zajongás azonban elhallgatott, és Matula majdnem úgy kúszott be valami sűrűségbe, amiről kiderült, hogy leskunyhó.

Gyula szuszogva mászott be bagószagú nevelőapja mellé.

–Talán nem vettek észre, ne mozogjon.

A fiú megdermedt, de szeme már szokta a homályt. Matula elővette a bicskáját, és a befelé nőtt nádleveleket kezdte sorjában levagdosni, de maga a nádszál ettől még meg sem mozdult.

–Van már két hete, hogy erre jártam, aztán a nád mindjárt elfoglalja, ami az övé. Még a likakat megtisztogatom, aztán vigyázva bújjon ide előre.

A kunyhó aljában vastagon volt a száraz sáslevél.

–Ez nem vizes, Matula bácsi...

–Nem hát. Cölöpön van az egész. Deszka az alja, de nem lehet látni, mert a nád be-nötte.

Kint pedig újra elkezdődött a sokhangú láрма.

Gyula óvatosan odacsúszott az öreg mellé, s amikor kileskelődött egy pillanatra, elakadt a lélegzete. Előtte volt az egész tó és kicsit alatta is, mert a kunyhó magasabban volt a víznél. És előtte volt a csodálatos madárvilág kora reggeli jövése-menése, egész, látszólag gondtalan élete.

És milyen közel!

–Jaj, Matula bácsi... – lehelte Tutajos, és csak a kezével mutatta, hogy nincs szava arra, amit lát.

Mindjárt a nyílás előtt egy szürke gém álldogált, mereven, mint a katona díszőrségben, bár a gém nem őrzött senkit, és nem parádézott senkinek. Rideg sárga szeme a vízen volt, és pár perc múlva a hosszú csőr levágott a vízbe, de olyan tünelmentes gyorsasággal, hogy Gyula már csak a halat látta, ezüstös villanását, csapkodó farkát s a gém fejének következő mozdulatát, amivel a halat egyenesbe irányította. Aztán két nyelés, és a gém újra megmerevedett, mintha semmi se érdekelné a világon. (...)

–Jajjaj...szzzz, Matula bácsi, mi ez? Viszi a fiait... Jaaaj! – Gyula nyögött a gyönyörűségtől, Matula pedig kileskelődött egy más-sik nyíláson.

–Vöcsök, búbos vöcsök. Ha a gyerekek elfáradtak, felkapaszkodnak az anyjukra.

Gyula úgy érezte, hogy ezt a látványt sem lefényképezni, sem lefesteni, de még elmondani sem lehetne. Az élet öntudatlan szépsége volt ebben a lágy mozgásban, az anya óvatos úszásában s az öt kis pelyhes gombóc szeme csillogásában, amint ültek az anyai páholyban, aki kirándulni vitte az apróságokat a nyár s az idő ezen végtelen reggelén. Az egyik kicsi még ásított is, s ez olyan kedvesen derűs volt, hogy Gyula bekapta maszatos ujjait, hogy ne nevéssen.”

NYÁRI PROGRAMAJÁNLÓ

1. NÁDSZEGI RETRO FESZTIVÁL A SPORTPÁLYÁN

Sztárvendég: Kozmix, Happy Gang, Betty Love, DJ Dominiq és még sokan mások

JÚLIUS 11.

JÚLIUS 13-17.

EPERKE ÉS FOCITÁBOR a Csemadok szervezésében

OLIMPIAI JÁTEKOK – nyári sporttábor a Csemadok szervezésében

JÚLIUS 20-24

JÚLIUS 25.

SPORTNAP a sportpályán (foci), mulatság DJ MM-el és a Wolf Street Duoval

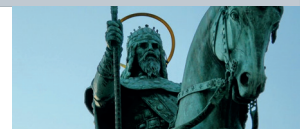

KÉZMŰVES TÁBOR a sportpályán (ajánlott korcsoport 6-15 éves korig)

AUGUSZTUS 3-7.

AUGUSZTUS 21-23.

Szent István Napok a Kormoránnal

GULYÁSFESZTIVÁL a nádszegi sportpályán. Sztárvendégek: délután Valaskó Ferenc mulatósa, este Takáts Tamás-koncert, Fagifor

SEPTEMBER 12.

SEPTEMBER 20.

SPORTNAP a sportpályán (gymstick, aerobics, életmódtanácsadás, általános egészségfelmérés, sztárvendég: Péntek Enikő)

VI. SZENT ISTVÁN NAPOK PROGRAMJA

AUG. 21.
(PÉNTEK)

19:00 **A Csallóközi néptáncgyűttes** Azonosságok és másságok c. műsora
Búcsúi retromulatság a sportpályán **DJ TOMMY**-val, Sztárvendég: **UFO**

AUG. 22.
(SZOMBAT)

17:30 Szentmise
18:30 Szent István királyunk szobrának koszorúzása

ZENE A LOMBOK ALATT

19:30 **Szarka Gyula** koncertje
Derzsi György és a Gipsy Projekt koncertje

AUG. 23.
(VASÁRNAP)

10:30 Szentmise
ZENE A LOMBOK ALATT
18:30 **Sputnik Crew** zenekar koncertje
20:00 **KORMORÁN**-koncert
22:00 Buli **DJ Szemi** rendezésében

A közegészségügyi helyzetre való tekintettel bárminemű változtatást vagy a rendezvény felfüggesztésének a jogát a rendezőség és Nádszeg község is fenntartja.

Szerkesztőség: Szabó Gabriella, Bugár Andrea, Deák László, Rózsa Sándor • Grafika: Trepák Tamás

Kiadja a Nádszegi Községi Hivatal 925 42 Trstice, 667 • Telefon: +421 31 77 82 232

ObecTrstice

obec@trstice.sk

www.trstice.sk